

کاربرد پلاسمای غنی از پلاکت در پوست که اصطلاحاً پی آر پی خوانده میشود امروزه زیاد مورد سوال قرار می گیرد که آیا در زیبایی و یا رشد مو آنچنان که تبلیغ میشود اثر دارد یا خیر؟

برای پاسخ به سوالات متعدد در این مورد در اینجا توضیحاتی می دهیم:

پلاکت ها مانند گلبول های سفید و قرمز در خون موجودند. باشند ولی پلاکت ها به دلیل اینکه هسته ندارند، سلول نامیده نشده و تعداد آنها از 150-450 هزار در هر میلیتر مکعب خون از فردی به دیگر متفاوت است و طول عمر آنها 8-11 روز است. زمانی که عروق دچار جراحت میشوند، پلاکت ها به سرعت فعال شده و با ایجاد لخته مانع خونریزی بیشتر میشوند. همزمان با ایجاد لخته روند ترمیم عروق و بافت نیز آغاز میگردد. در واقع فعالیت پلاکت ها فقط ایجاد لخته نیست، چرا که هر پلاکت منبع بوش می باشد. اهمیت اصلی پلاکت ها در ترمیم بافت می باشد.

با ایجاد آسیب عروقی روند ایجاد لخته (هموستاز) و روند ترمیم بافتی همزمان آغاز میگردد که روند ترمیم معمولاً طولانی تر می باشد. فاکتورهای بوش می باشد که در پلاکت ها شامل سیتوکینها، فاکتورهای رشد و آنزیمها و گرانولهای ترشحی می باشند که این گرانول ها حاوی بیش از 30 نوع پروتئین فعال بوده و نقش اساسی در هموستاز و ترمیم بافت دارند.

از فاکتورهای رشد موجود در پلاکت ها میتوان این مواد را نام برد:

1. PDGF: محرک ترمیم سلولی و تحرک سلولهای مزانشمال. با سه عامل زومر:

2. TGF- β : محرک سنتز، تحرک و تمایز سلولها، تحرک سنتز کلاژن با TGF- β .

تحرک و تما ز سلولها با IGF-I-IGF-II

4. EGF: (فاکتور رشد اپی تال): تحرک و تما ز سلولهای اپی تال و کمک به آنژوژنز.

5. VEGF: فاکتورهای رشد آندوتال عروق

تاریخچه پی آر پی

از اوایل دهه 90 در رشته های مختلف پزشکی از جمله جراحی فک و صورت، جراحی پلاستیک، ارتوپدی قلب، گوش و حلق و بینی، سوختگی و درمان زخم های مزمن استفاده از پی آر پی آغاز شد. پلاکت ها با آزاد کردن فاکتورهای رشد سبب تکثیر و تما ز سلولهای مختلف پوستی و بافتی و چربی می شوند که نتیجه آن امر افزایش تولید کلاژن، الاستین و عروق و در نهایت ضخیم شدن و شادابتر شدن بافت می باشد. اما نتایج مثبت آن بر روی پوست هم اکنون در مراکز علمی در حال بررسی بوده و نمی توان دقیقاً در مورد فواید و با عوارض جانبی آن اظهار نظر نمود. مگر اینکه نتایج تحقیقات آن را اثبات نماید.

گفته می شود

1. چون در این روش از خون خود بیمار استفاده می شود امکان انتقال بیماری با عوارض ناشی از ورود یک ماده خارجی و آن

1 ایجاد آلرژی از بین می رود.

2. اثرات آن طولانی مدت است بطوریکه حدود 1 ماه تا 6 ماه ماندگاری دارد.

3. پذیرش ز ادای از سوی بیمار دارد.

4. در همه نواحی بدن قابل استفاده است و محدودیتی ندارد.

و به همین خاطر ادعای می شود کاربردهای مختلفی در پوست داشته به طوریکه:

1- همراه با تزریق چربی دیده شده که درصد ماندگاری را افزایش داده و همچنین مکمل درمانی جهت جوانسازی پوست می باشد.

2. استفاده همزمان با لیزر در بهبود اسکار آکنه.

3. کاهش چروکهای دور چشم و بهبود قابل ملاحظه در کبودی دور چشم.

4. کاهش ریش مو بخصوص در خانمها.

5. تحریک رشد فولیکول و کمک به رشد موهای جدید.

6. حفظ و تقویت فولیکول مو بعد از پیوند.

7. جراحی های پلاستیکی (بافت صورت پیوند پوست....)

البته شواهد مستندی از مطالعات طولانی مدت که کارایی بالا را نشان دهد به اندازه کافی در دسترس نمی باشد و این مستلزم گذشت زمان و مشاهده نتایج تحقیقات است. در عین حال ما از عوارض احتمالی این روش نیز اطلاع کاملی در دسترس نداریم. لازم به ذکر است که روش انجام پی آر پی با گرفتن خون از شخص و جدا کردن پلاکت ها از خون و تزریق پلاکت تغلیظ شده به محل های مورد نظر است

